دریچه

شورای‌عالی تهیه‌کنندگان:

محمد امامی تهیه‌کننده سینما نبوده و نیست

● دبیرخانه شورای‌عالی تهیه‌کنندگان سینمای ایران به اطلاع می‌رساند که محمد امامی، متهم پرونده اقتصادی، تهیه‌کننده سینما نبوده و نیستند. به همین جهت هم هیچ‌گونه پروانه فیلم‌سازی (ساخت) فیلمی در معاونت سینمایی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به نام وی صادر نشده است. مرجع شناسایی حرفه «تهیه‌کنندگی سینما» شورای‌عالی تهیه‌کنندگان و در نهایت شورای صدور پروانه فیلم‌سازی سازمان سینمایی کشور است.

در ستایش همراهان با سعدی و سپهری

● مرکز فرهنگی شهر کتاب به مناسبت اول اردیبهشت روز بزرگداشت سعدی و چهلمین سالگرد درگذشت سهراب سپهری برنامه «یک هفته با سعدی و سپهری» را از روز دوشنبه اول تا هشتم اردیبهشت سال جاری با حضور استادان و صاحب‌نظران به‌صورت مجازی برگزار کرد که در طول این یک هفته حدود پنجاه مقاله، یادداشت و فایل صوتی و تصویری از محمدرضا شجریان، رضا داوری‌اردکانی، ضیاء موحد، محمود دولت‌آبادی، حسین معصومی‌همدانی، هوشنگ رهنما، اصغر دادبه، میرجلال‌الدین کزازی، شمس لنگرودی، ایرج شهبازی، محمود جعفری‌دهقی، فربد فدایی، مهدی محبتی، منصور پایمرد، سیدمهدی زرقانی، موسی بیدج، اسماعیل امینی، علی‌اصغر ارجی، سیدحسین طباطبایی، حسن ذوالفقاری، مهنوش مشیری، بهار داوری‌اردکانی، رؤیا صدر، سپیده موسوی، کامیار عابدی، ایرج زبردست، حسین کیانی و رضا یعقوبی در سایت و کانال تلگرامی شهرکتاب منتشر شد.

همچنین دیگر رسانه‌ها همچون خبرگزاری‌های ایسنا، ایبنا، مهر و روزنامه‌های همشهری، اعتماد، «شرق» و اطلاعات به انتشار این مطالب و از استادان و محققان دیگر پرداختند که در معرفی و تحلیل آثار و زندگی دو شاعر برجسته ادب کلاسیک و معاصر فارسی بسیار مؤثر بود. در طول این یک هفته کتاب «سعدی» نوشته دکتر ضیاء موحد با امضای ایشان به صورت آنلاین و در چهار فروشگاه شهرکتاب عرضه شد که با استقبال گسترده همراه بود و در روز پنجم همه کتاب‌ها خریداری و چاپ کتاب تمام شد. برنامه یک هفته با سعدی و سپهری نشان داد اگرچه امکان حضوری اهل فرهنگ و مخاطبان و علاقه‌مندان به دلیل شرایط کرونایی کشور میسر نیست اما می‌توان با طراحی برنامه‌های نوین این ارتباط را گسترده‌تر کرد. در طول این یک هفته حدود دویست هزار مخاطب و علاقه‌مند از این برنامه‌ها بهره بردند و با پیام‌های کتبی و صوتی خود خواستار تداوم این‌گونه برنامه‌ها هستند. امروزه انس با عرفان، فلسفه، دین، ادبیات، هنر و دیگر رشته‌های علوم انسانی می‌تواند مردم را بیشتر به یکدیگر نزدیک کند و فضای معنوی و فرهنگی می‌تواند تا حدودی از رنج‌ها و دردها بکاهد.

برگزاری مجازی یک رویداد سینمایی

● **مهر:** در دوره‌ای که همه‌گیری کرونا بر جهان سایه انداخته و جشنواره‌های بزرگ امکان برگزاری ندارند، یوتیوب قدم جلو گذاشته تا یک جشنواره فیلم آنلاین به مدت ۱۰ روز به راه بیندازد. این جشنواره در بهار امسال با همکاری ۲۰ جشنواره بزرگ جهانی به‌صورت رایگان برگزار می‌شود تا دوستداران سینما در هر گوشه جهان بتوانند به تماشای آن بنشینند. این جشنواره فیلم آنلاین با نام «یکی هستیم: یک فستیوال فیلم جهانی» توسط «ترایبکا اینترپرایز» تهیه و سازمان‌دهی می‌شود. یوتیوب میزبان این رویداد خواهد بود و ۲۰ فستیوال برتر دنیا مانند جشنواره فیلم کن، جشنواره بین‌المللی فیلم تورنتو، جشنواره فیلم ساندنس، جشنواره بین‌المللی فیلم برلین، جشنواره فیلم ترایبکا و جشنواره فیلم سیدنی در آن شرکت می‌کنند. این جشنواره آنلاین از ۲۹ می تا ۷ ژوئن ۲۰۲۰ (۹ تا ۱۸ خرداد) برگزار می‌شود و از طریق یوتیوب در دسترس همگان خواهد بود. این برنامه که هیچ آگهی و تبلیغاتی ارائه نمی‌کند، دربرگیرنده فیلم‌های بلند، کوتاه، مستند، موسیقی، کمدی و کارگاه بحث و بررسی خواهد بود. هنوز روشن نیست چه فیلم‌هایی در این جشنواره ارائه می‌شود، اما برنامه کامل در هفته‌های آینده اعلام می‌شود. جشنواره بین‌المللی فیلم انیمیشن انسی، جشنواره بین‌المللی فیلم گوادالاخارا، جشنواره فیلم لندن، جشنواره ماکائو، جشنواره بمبئی، کارلووی واری، لوکارنو، مراکش، نیویورک، سن‌سباستین، سارایوو، توکیو و ونیز دیگر شرکت‌کنندگان در این رویداد هستند. فقط یک جشنواره مهم در این رویداد حضور ندارد که آن SXSW است که از طریق آمازون برگزار می‌شود و ۳۹ فیلم بلند و کوتاه و سریال را همین هفته ارائه می‌کند. این رویداد باید ماه پیش در آستین برگزار می‌شد. جین رزنتال، رئیس جشنواره فیلم ترایبکا و ترایبکا اینترپرایز دراین‌باره گفت: با کار در کنار همکاران این فستیوال فوق‌العاده و یوتیوب امیدواریم هرکسی بتواند مزه هر فستیوال را و آنچه هریک را منحصربه‌فرد و متفاوت می‌کند، دریابد و نیز قدرت فیلم و هنر را تحسین کند.

نگاهی به بازگشایی سالن‌های سینما در روزهای پیش‌رو

تصمیم عجولانه

بهناز شیربانی: موضوع بازگشایی سینماها بعد از هفته‌ها تعطیلی ناشی از شیوع ویروس کرونا، چند هفته‌ای است مطرح شده. اعلام ضوابطی ۱۵ بندی که به موجب آن فروش بلیت در گیشه برای هر سالن تا سقف ۴۰ درصد در نظر گرفته شده و فاصله بین تماشاگران حداقل دو صندلی خواهد بود و تأکید بر رعایت مسائل بهداشتی از جانب تماشاگران و کارکنان سینماها در نظر گرفته شده است، از جمله مواردی است که دفتر نظارت بر عرضه و نمایش سازمان سینمایی آن را برای بازگشایی مجدد سینماها الزامی می‌داند؛ اما همین موارد نیز برای تمام سینماداران لازم‌الاجرا نیست، چراکه بنا به گفته سازمان سینمایی، بازگشایی سینماها اختیاری خواهد بود و انتخاب سالن‌دارهاست که بعد از چراغ سبز سازمان سینمایی آمادگی بازگشایی سینماها را خواهند داشت یا خیر؟ جزئیات بیشتری از چگونگی بازگشایی سینماها در هفته‌های پیش‌رو منتشر نشده است. جزئیاتی از این قبیل که بعد از هفته‌ها خانه‌نشینی، مردم در روزهای نخست بازگشایی سینماها چه فیلم‌هایی را روی پرده خواهند دید و در نهایت آیا زمان دقیقی را می‌توان برای بازگشایی مجدد سینماها در نظر گرفت؟ اما بسیاری از کارشناسان سینما به بازگشایی زودهنگام سینماها خوش‌بین نیستند. عمده‌ترین دلیل این نارضایتی هم به سهم اندک سینماها در اولویت‌های این روزهای مردم تعلق دارد و اینکه اصولا نمی‌توان با همین ملاحظات هم به رونق گیشه امید داشت.

انتخاب بر عهده مردم خواهد بود

احمد طالبی‌نژاد از جمله سینمایی‌نویسان باسابقه سینمای ایران، معتقد است بازگشایی سالن‌های سینما تصمیم عجولانه‌ای است. او دراین‌باره به «شرق» گفت: «واقعیت این است که ثابت کردیم ما استادکارهای نیمه‌تمام و کارهای خارق‌العاده هستیم. ماجرای نمایش فیلم از طریق فضای مجازی پروژه‌ای است که موفقیت چندانی نداشت و به نظر شکست خورده است. از سوی دیگر وقتی که جاده‌ها باز شده و تجمعاتی مثل مراسم ترحیم و مواردی از این قبیل در حال برگزاری است، خب سینما هم باز شود، اتفاقی نمی‌افتد! باید به این نکته توجه داشته باشیم که در این میان خود مردم باید تصمیم بگیرند که آیا اگر سالن سینما باز شود تصمیم دارند به سینما بروند یا خیر؟». او در بخش دیگری از صحبت‌هایش گفت: «صاحبان سینماها اغلب نهادهای دولتی هستند؛ بنابراین اگر بگویند در آستانه ورشکستگی هستیم که حرف مقبولی نیست. به‌هرحال می‌توان به‌طور قطع گفت برای بازگشایی سالن‌های سینما تصمیم عجولانه‌ای گرفته شده است. نمی‌دانم که این تصمیم چطور اتخاذ شده و از چه زمانی سینماها بازگشایی می‌شوند؟ اما طبعا بعد از آن با بازگشایی سالن‌های تئاتر و کنسرت‌ها روبه‌رو خواهیم بود و عملا انگار نه انگار که چیزی به اسم ویروس کرونا در سراسر جهان و از جمله ایران وجود دارد. کشور ما استثنا نیست که فکر کنیم مثلا انگلیسی‌ها، آلمانی‌ها، فرانسوی‌ها، آمریکایی‌ها و... دچار آن می‌شوند و آمار و تلفات آنها بالاست و شرایط ما مانند کشورهای دیگر بحرانی نیست. باید در نظر داشته باشیم که میزان آسیب‌پذیری ما در تجمعات بیشتر از دیگر اماکن است؛ بنابراین فکر می‌کنم که حداقل می‌توان یک یا دو ما دیگر صبر کرد تا فصل گرما کاملا حاکم شود و بعد برای بازگشایی سینما راه‌حل ارائه داد». طالبی‌نژاد ادامه داد: «باید این را هم در نظر گرفت که اگر شاهد بازگشایی زودهنگام سالن‌های سینما باشیم، نمی‌توان انتظار استقبال خوب از جانب مخاطبان سینما را داشت. به‌هرحال سالن‌های سینما جزء کسب‌وکارهایی است که بازگشایی آنها در اولویت مردم قرار ندارد و به نظرم نمی‌توان با جان مردم در این شرایط شوخی کرد. در نهایت معتقدم بازگشایی سالن‌های سینما در چنین روزهایی و در اوج شیوع ویروس کرونا کار عاقلانه‌ای نیست و فکر می‌کنم اگر اهالی سینما به فکر سلامت مردم هستند، باید اعتراضشان را به این موضوع اعلام کنند».

جلالی‌فخر

اکران اینترنتی، راهکاری مؤثر و درآمدزا و ایمن

مصطفی جلالی‌فخر، متخصص بیماری‌های داخلی و منتقد باسابقه سینما، از زاویه‌ای دیگر به بازگشایی زودهنگام سالن‌های سینما در شرایط بحرانی کنونی و چگونگی اجرائی‌شدن پروتکل بازگشایی مجدد سینماها نگاه می‌کند.

مدتی قبل و هم‌زمان با شیوع ویروس کرونا، ستادی در خانه سینما تشکیل شد که به‌سرعت به پروژه‌های در حال فیلم‌برداری یا تصویربرداری رسیدگی کرد و تعطیلی هرچه‌زودتر پروژه‌ها را درخواست کرد و درحال‌حاضر این گروه به‌دلیل ناهماهنگی هیئت‌مدیره خانه سینما با کارگروه کرونای خانه سینما و موازی‌کاری منحل شد، به‌زودی فیلم‌برداری برخی فیلم‌ها و سریال‌ها آغاز می‌شود. تحلیل شما از شرایط حال حاضر چیست؟

واقعیت این است که نه فقط ما، بلکه تمام جهان در مواجهه با ویروس کرونا نتوانسته به قطعیت برسد. حتی ما تمام زوایای بالینی و اپیدمیولوژیک ویروس را نمی‌شناسیم. یک علت مهم آن این است که شاهد رفتارهای تازه‌ای به جهت علائم و از لحاظ همه‌گیری و حتی از نظر میزان کشندگی ویروس بودیم. یکی از دلایلی که شایعه دست‌سازبودن ویروس را مطرح می‌کند، همین تنوع بالینی است و شائبه جهش‌های متوالی ویروس را تقویت می‌کند. به همین دلیل درحال‌حاضر جامعه پزشکی نمی‌تواند با قطعیت بگوید ویروس تا چه زمانی باقی خواهد ماند یا شدت آن چگونه خواهد بود. به همین علت دولت‌ها هم که طبعا چشمشان به کادر پزشکی است، نمی‌توانند قاطعانه بگویند چه باید کرد یا تا چه زمانی باید منتظر ماند و اصلا روال و روند به چه شکل خواهد بود؟ ما الان شاهد تعطیلی‌های گسترده در جهان هستیم. در این مدت درآمدها به‌شدت کاهش پیدا کرد، اقتصاد شکننده شد و اگر به همین شکل ادامه پیدا کند، با مصیبت بزرگ رشد بی‌کاری، ناامنی، فقر و... روبه‌رو خواهیم شد. همه اینها واقعیت‌هایی است که همین الان هم ممکن است در انتظار ما باشد و در ماه‌های آینده شرایط بدتر خواهد شد.

سینما هم بخشی از پیکره اقتصادی، فرهنگی و هنری جامعه است. طبیعی است که جزء اولین بخش‌هایی بود که تعطیل شد و این تعطیلی درست و بجا بود؛ چراکه هر نوع تجمعی کمک می‌کند تا این ویروس گسترده‌تر شود؛ اما سؤال اینجاست که این تعطیلی تا چه زمانی ادامه پیدا خواهد کرد؟ پاسخ به این پرسش چیزی است که جامعه هنری نیاز دارد بداند و کسی هم نمی‌تواند به آن پاسخ قطعی بدهد. ضمن اینکه سینما فقط هنر نیست. صنعت است و آدم‌های پرشماری در این حوزه کار و امرار معاش می‌کنند. در این بین نه‌تنها سینما، بلکه تئاتر، موسیقی و هنرهایی که به مخاطب و به بلیت‌فروشی بستگی دارد، درگیر این ماجرا هستند. آن روی سکه نیز بحث سلامت مردم است. این ویروس شوخی‌بردار نیست؛ چراکه میزان خطر بالایی را از لحاظ جانی و عوارض ابتلا، انسان‌ها را تهدید می‌کند. برای همین این دو روی سکه کاملا متفاوت است و نمی‌دانیم کدام‌یک در چه زمانی باید در اولویت قرار بگیرد.

مهم بود که در پیک بیماری تمام مراکز فرهنگی تعطیل شود و حتی باید تولیدات سینما و تلویزیون نیز تعطیل می‌شد و متأسفانه برخی از آنها تعطیل نشدند و همین می‌توانست باعث گسترش بیماری شود. کارگروهی که به همین منظور در خانه سینما تشکیل شد، باید قدرت بیشتری داشت و حمایت بیشتری از آن می‌شد؛ اما تشکیل این کارگروه بیشتر در حد اطلاع‌رسانی باقی ماند. اینکه چرا این کارگروه به دلیل موازی‌کاری تعطیل شد یا استعفا دادند، سؤالی است که می‌تواند پاسخ نگران‌کننده‌ای داشته باشد. آیا تفاهم‌های پشت‌پرده‌ای رخ داده است که سلامت عمومی را نادیده بگیرد و بپذیرند که ما تلفات فرضی خواهیم داشت؛ اما سینما تعطیل نشود؟ تعطیلی این کارگروه گرچه نگران‌کننده و شک‌برانگیز است. ولی می‌توانیم با نگاه امیدوارانه به نتایج آن دقت کنیم. این مهم است که ببینیم بعد از این چه اتفاقی رخ خواهد داد. اگر شاهد رشد روزافزون تولیدات، بدون توجه به مسائل سلامت و اپیدمی کرونا در آینده نزدیک باشیم، می‌توان نتیجه گرفت این یک توافق سودجویانه ضد سلامت بوده که این کارگروه به‌عنوان یک عنصر مزاحم انجام است؛ اما اگر ببینیم که تمام جوانب لحاظ می‌شود، می‌توان آن را حمل بر تلاش خانه سینما برای تمرکز بیشتر روی اهدافش کرد.

در این مدت بحث و نظر بسیاری درباره این موضوع انجام شده که اساسا بازگشایی سالن‌های سینما نمی‌تواند در این شرایط از ضروریات و اولویت‌های مردم باشد؛ بااین‌حال پروتکل‌هایی تنظیم شده و گویا بازگشایی سالن‌های سینما هم اختیاری شده است. در خوش‌بینانه‌ترین شکل چه زمانی می‌توان به بازگشایی سالن‌های سینما امیدوار بود؟

این موضوع به‌شدت چالشی و مناقشه‌برانگیز است. به‌هرحال یک‌سری پروتکل‌ها برای بازگشایی مجدد سینماها تنظیم شده؛ اما مهم‌تر از آن نحوه اجرا و دقت در اجراشدن آن است. هنوز وزارت بهداشت هیچ گروه ناظری را به‌عنوان پیگیری اجرای آیین‌نامه‌ها معرفی نکرده و بعید است بتواند چنین کاری انجام بدهد. اجرائی‌کردن این ایده حجم بالایی نیروی انسانی می‌خواهد که قطعا امکان‌پذیر نیست. متأسفانه باید قبول کنیم که جامعه ما کرونا را جدی نگرفته است. آنچه این روزها ما در جامعه می‌بینیم، به‌شدت نگران‌کننده است و ترس این را داریم که در نیمه دوم اردیبهشت شاهد پیک بعدی بیماری باشیم. مردم کرونا را شوخی گرفتند و حس می‌کنند کرونا تمام شده است! همین مردم، بازیگر، کارگردان و تهیه‌کننده هم هستند. مهم‌تر از آن، این است که برخی از تهیه‌کننده‌ها و سرمایه‌گذارها نیز حفظ سرمایه و سود حاصل از پروژه برایشان در اولویت بوده و ممکن است حتی به کسانی که کرونا را جدی گرفتند و بخواهند این پروتکل را دقیق اجرا کنند، فشار بیاورند و آنها به خاطر حفظ شغلشان مجبور شوند کوتاه بیایند. بنابراین سؤال اصلی این است که چه کسی قرار است روی بازگشایی سینماها طبق پروتکل تنظیم‌شده برای بازگشایی در شرایط کرونا نظارت داشته باشد؟ به کجا باید گزارش بدهد؟ چه کسی تأیید می‌کند این پروتکل‌ها اجرا شده است یا خیر؟ نکته بعد این است که این پروتکل‌ها هم خیلی تضمین‌کننده سلامت مخاطبان سینما نیست و فقط اندکی خطر را کم می‌کند.

تصمیم بازگشایی سینما هم تا اندازه‌ای شتاب‌زده است و باید صبر کرد تا وضعیت پیک کرونا در نیمه دوم اردیبهشت تعیین شود. تا آن زمان مشخص می‌شود که در چه مرحله‌ای قرار داریم؛ چراکه یکی از سه فرضیه مهم این است که مردم به اشتباه فکر کردند چون شیب ابتلا و میزان همه‌گیری کرونا کاهش پیداکرده است، پس کرونا تمام شده و همه بدون رعایت درست مسائل بهداشتی وارد کوچه و خیابان شدند. ممکن است در نیمه دوم اردیبهشت، بار دیگر یک پیک داشته باشیم و حتی این احتمال می‌رود که خرداد تعطیل شود. آنچه مدتی است به‌عنوان پروتکل بهداشتی بازگشایی سینماها ارائه شده است، بیشتر نوعی از سر بازکردن مسئله با یک راهکار نه‌تنها شفاف است برای اینکه توپ را از زمین خودشان به زمین دیگری منتقل کنند. ضوابط ۱۵گانه‌ای که اعلام شد، بسیار ناقص است و حتی اگر به‌درستی هم اجرا شود، ضمانت کافی برای آنکه از همه‌گیری کرونا جلوگیری کند، ندارد. دوم اینکه اجرای سختی دارد و خیلی بعید است سینماداران ما آن را انجام بدهند و سوم اینکه باز هم ناظری وجود ندارد که درستی این اجرا را تأیید کند.

از طرفی هم تهیه‌کننده‌ها وارد یک قمار پیش‌بینی‌نشده در مورد سود و زیان می‌شوند که ممکن است آثارشان بسوزد. در دستورالعمل تازه بازگشایی سینماها اعلام شده است سینماها فقط ۴۰ درصد ظرفیت سالن را بلیت‌فروشی داشته باشند. همین موضوع یک محدودیت است. دوم اینکه خود مردم بعید است که خیلی از اکران سینماها در این شرایط استقبال کنند چراکه همچنان ترجیح می‌دهند اگر قرار است خطری را بپذیرند، آن خطر به خاطر فیلم‌دیدن در سینما نباشد. سوم اینکه بازگشایی سینماها داوطلبانه است. حتی برخی سالن‌ها می‌توانند وارد این طرح نشوند. بنابراین گروه‌بندی‌های سینمایی و اینکه چه تعداد سالن در اختیار چه تعداد فیلم باشد، قابل پیش‌بینی نیست. ممکن است یک فیلم شانس اکران خودش را به اکران سوخته تبدیل کند.

مثلا یکی از بندهای این پروتکل این است که سینماداران موظف هستند در پایان هر روز کل سینما را ضدعفونی کنند. اصلا با چه ماده‌ای ضدعفونی انجام می‌شود؟ به هر حال، یک‌سری مواد غیراستاندارد هستند که حتی ممکن است آسیب‌زا باشند. طبعا مواد اصلی و مفید قیمت بالایی دارند و برای بسیاری از سالن‌داران استفاده از آنها توجیه اقتصادی ندارد. دوم اینکه حالا چه کسی گزارش می‌دهد که این ضدعفونی سالن‌ها دقیق انجام می‌شود؟ به هر حال، انسان‌ها و برخی از جوامع که تربیت‌های خاص اجتماعی و فردی را سپری نکردند، دوست دارند کار را اگر سخت یا هزینه‌بر باشد، کامل انجام ندهند. ضمن اینکه اگر با مواد خوب انجام شود، باز ناقص است. در این پروتکل ذکر شده است در پایان هر روز ضدعفونی صورت می‌گیرد. قرار نیست ویروس‌ها صبر کنند تا آخر روز بعد تصمیم بگیرند روی لباس چه کسی بنشینند و او را مبتلا کنند. این مثال را زدم که بگویم دید شفاف، همه‌جانبه و قانع‌کننده‌ای در مورد بازگشایی سینماها نه از طریق مسئولان بهداشتی و نه از طرف مسئولان فرهنگی و هنری وجود ندارد. بیشتر دنبال این هستند که تا حدی همه چیز رعایت شود و جلو برویم ببینیم چه می‌شود. این فرض یعنی اینکه یک درصدی از ابتلا و مرگ‌ومیر را پذیرفته‌اند، برای اینکه کلیتی را از ورشکستگی نجات دهند چراکه فکر می‌کنند اگر قرار باشد سینما به همین شکل باقی بماند، ممکن است صنعت سینما را با آسیب جدی روبه‌رو کند و این ریسک را پذیرفتند. نمی‌توانم آنها را بابت این تصمیم شماتت کنم، چراکه من هم به عنوانی یکی از اعضای کادر درمان دید قاطع و دقیقی نسبت به آینده ندارم. آنچه می‌بینیم این است که باید بیشتر صبر کنیم.

بسیاری همچنان بر تعطیلی برنامه‌های فرهنگی تأکید می‌کنند و هنوز مشخص نیست رویداد هرساله جشنواره جهانی فجر برگزار خواهد شد یا خیر. پیشنهاد شما در این‌باره چیست؟

در مورد جشنواره‌ها مشخص است که حتی نسبت به خود سینما و نمایش فیلم‌ها در اولویت کمتری قرار دارند و هرچه اولویت کمتر باشد، آستانه تاکیدی هم باید پایین‌تر باشد و با درصدهای کمتری از احتمال همه‌گیری ویروس نسبت به تعطیلی آن رویداد اقدام کنیم. طبعا جشنواره‌هایی که در آینده نزدیک پیش‌بینی شده، بیشتر از همه در معرض این تغییر تاریخ یا حتی لغو هستند. مثل جشنواره جهانی فجر که با توجه به تغییر تاریخ فکر می‌کنم باز هم در خردادماه آن‌قدر آسوده نخواهیم بود که جشنواره برگزار کنیم. حتی در مورد جشنواره فجر بهمن‌ماه نیز می‌توان نسبت به برگزاری آن تردید داشت چراکه پیش‌بینی ما این است که احتمالا تابستان نسبتا آرامی را سپری خواهیم کرد و در پاییز مجدد با همه‌گیری روبه‌رو خواهیم شد. اینکه این همه‌گیری با چه ویروسی و چه قدرت کشندگی همراه خواهد بود، برای ما مشخص نیست و اینکه آیا بشریت این‌قدر خوش‌اقبال خواهد بود که شاهد واکسن یا درمان قطعی باشد؟

نکته مهم‌تر اینکه شیوع ویروس کرونا باعث شروع جدی نمایش اینترنتی فیلم‌ها حتی جشنواره‌ها شد. اگر سینمای ایران هوشیار و آینده‌نگر باشد، می‌تواند از این تهدید به نفع خودش فرصت‌سازی کند. نباید نمایش اینترنتی به یکی، دو فیلم آن هم در شریط تعطیلی سینما خلاصه شود. باید این شیوه را به عنوان یک راهکار مؤثر و درآمدزا و ایمن نمایش عمومی فیلم‌ها تبدیل کنیم. معتقدم جشنواره‌های سینمایی را هم می‌شود آنلاین برگزار کرد. به نظرم جهان وارد مقطع تازه‌ای به نام پساکرونا یا من حتی اسم بزرگ‌تری برایش می‌گذارم پساویروس شده است. هم طبیعت و هم خود انسان به واسطه دست‌کاری‌هایی که برای اهداف بیولوژیک خودش در ویروس‌ها انجام داده است، باعث شده همه انسان‌ها در معرض خطرات گسترده و پیش‌بینی‌نشده ویروس‌های جدید قرار گیرند و حتی سال‌ها پیش دانشمندان ویروس‌ها را یکی از عوامل احتمالی انقراض بشر معرفی کردند. دنیا وارد دنیای جدیدی شده است و باید بتواند خودش را به این هم‌زیستی ملتهب عادت دهد، چراکه این هم‌زیستی التهابش کم و زیاد خواهد بود. می‌شود به راهکارهای متعددی برای سینما فکر و آنها را عملیاتی کرد که امکان گسترش ویروس را کمتر کند.

شرایط سینما و درآمدزایی آن را در سال پیش‌رو چطور ارزیابی می‌کنید؟

باز هم نمی‌شود دقیق پیش‌بینی کرد چراکه ویروس‌های جدید و کرونا یا سایر ویروس‌های بیماری‌زا تأثیر خودش را در شرایط اجتماعی و روانی جامعه دارد. اگر آن‌گونه که ما حدس می‌زنیم، خیلی نمی‌توان امیدوار بود که سینما بتواند ضررهای ناشی از تعطیلی‌های اخیرش را در ماه‌های آینده جبران کند چراکه حتی اگر همین امروز کرونا کامل تمام شود، بازگشت مردم به سینماها، آنی نخواهد بود و یک شیب نسبتا کندی خواهیم داشت و اگر با نوسانات روبه‌رو شویم و در زمستان بار دیگر درگیر شویم و قرنطینه‌های موقت اجباری داشته باشیم که دیگر کاری نمی‌توان انجام داد. اگر دست‌اندرکاران سینما بتوانند از امکانات نمایش اینترنتی سینما به‌خوبی استفاده کنند، شاید بتوانند به درآمدزایی‌های جدید برسند که بازار تازه‌ای را برای فیلم‌ها ایجاد کنند. یک بخش خوش‌بینانه و چه بسا شورانگیز هم وجود دارد؛ اینکه کرونا تا خردادماه تمام شود و در ادامه سال شرایط روانی و بهداشتی خوبی داشته باشیم و مردم به صورت رفتار واکنشی در قبال دوران پراسترسی که پشت سر گذاشته‌اند، خوشحال به سینماها بروند و شاهد فروش‌های نجومی و خوب در سینماها و سایر مراکز فرهنگی و هنری باشیم که طبعا همه ما امیداریم این خوش‌بینی‌ها به تحقق بپیوندد.

زیر آسمان فیروزه‌ای

مجموعه اقدامات وزارت ارشاد برای حمایت‌ها در روزهای کرونایی

● **ایسنا:** معاون مدیریت توسعه و منابع وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، مجموعه اقدامات این وزارتخانه را با هدف حمایت از کسب‌وکارهای فرهنگی متأثر از ویروس کرونا تشریح کرد. لادن حیدری، مسئول محیط کسب‌وکارهای فرهنگی این وزارتخانه، درباره حمایت دولت برای جبران خسارت‌های مالی کسب‌وکارهای فرهنگی گفت: «در راستای حمایت از کسب‌وکارهای آسیب‌دیده حوزه فرهنگ و هنر در بحران کرونا سه دسته اقدام از اسفند سال گذشته در دستور کار قرار گرفت و پیگیری‌ها در این راستا تا حصول نتیجه مطلوب ادامه خواهد داشت». او ادامه داد: «این اقدامات شامل تدوین و پیشنهاد بسته‌های حمایتی، برآورد میزان خسارت‌های وارده و رایزنی‌های لازم برای جلب حمایت‌ها و مصوبات دولتی در جبران خسارت کسب‌وکارهای بخش فرهنگ و هنر می‌شود». حیدری در تشریح این سه اقدام تصریح کرد: «تدوین سیاست‌های حمایتی برای فعالان اقتصادی و کسب‌وکارهای فرهنگی، هنری و رسانه‌ای که در زمره پیشتازان اجرای محدودیت‌های مصوب ستاد بحران کرونا با توقف فعالیت‌هایشان قرار دارند، از نخستین روزهای بحران در دستور کار وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی قرار گرفت. گام اول درج کسب‌وکارهای زیان‌دیده بخش فرهنگ و هنر در شمار کسب‌وکارهای مشمول دریافت بسته‌های حمایتی مصوب هیئت دولت و بانک مرکزی در مصوبه یازدهم فروردین‌ماه سال جاری هیئت دولت بود، بلافاصله پس از تصویب، برآورد اولیه خسارت، بسته‌های حمایتی، تدوین و به مراجع ذی‌ربط پیشنهاد شد». او افزود: «در همین راستا و با پیگیری‌های وزیر محترم، بخشودگی اجاره‌بهای فضاهای فرهنگی و هنری واگذارشده به بخش خصوصی در هیئت دولت به تصویب رسید و ابلاغ شد. بر مبنای این مصوبه هیئت دولت و به دستور وزیر محترم، فعالان بخش غیردولتی که مجتمع‌های فرهنگی و هنری را در اختیار دارند و با همه‌گیری بیماری کرونا، از ادامه فعالیتشان بازمانده‌اند، از پرداخت اجاره‌بهای فروردین و اردیبهشت‌ماه در سال جاری معاف هستند». معاون وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی درعین‌حال تأکید کرد: «امیدوارم با تخصیص اعتبار مورد نیاز در قالب کمک‌های بلاعوض و اعطای تسهیلات و بخشودگی‌ها، از میزان نگرانی‌ها و خسارت‌ها بکاهد».

مسئول محیط کسب‌وکارهای فرهنگی درباره تهیه و درنظرگرفتن بسته‌های حمایتی هم گفت: «بسته‌های حمایتی پیشنهادی وزارتخانه در قالب تسهیلات (کم‌بهره و قرض‌الحسنه) و همچنین کمک‌های بلاعوض در قالب یارانه برای جبران خسارت وارده و پرداخت حقوق و نیز بخشودگی یا استمهال تعرفه‌های بیمه، عوارض و هزینه‌هایی مانند اجاره‌بها، به مراجع ذی‌ربط ارسال شده که با توجه به مصوبه هیئت دولت برای بخشودگی اجاره‌بهای فضاهای فرهنگی و هنری بخشی از تنگناهای موجود به دلیل اثرات زیان‌بار تحریم و تعطیلی مراکز فرهنگی و هنری در روزهای مبتلا به کرونا کاهش می‌یابد». حیدری در بخش دیگری از این گفت‌وگو به اقدامات این معاونت در سطح وزارتخانه هم اشاره کرد و گفت: «با توجه به تأکید وزیر محترم و اهمیت سلامت کارکنان، تلاش در رعایت پروتکل‌های بهداشتی برای حفظ سلامت کارکنان از اولویت‌های این معاونت است». معاون توسعه مدیریت و منابع وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی ادامه داد: «حضور کارکنان به صورت شیفتی در وزارتخانه یکی از اقدامات در این زمینه است». او ممنوعیت تمامی جلسات واحدها تا اطلاع ثانوی، ممنوعیت دعوت از میهمان و محدودیت ورود ارباب‌رجوع تا حد امکان و برقراری ارتباط از طریق ارتباط تلفنی و رسانه‌های مجازی را از دیگر اقدامات این معاونت در حوزه سلامت کارکنان برشمرد. حیدری افزود: «اعمال قوانین بهداشتی و ضدعفونی مستمر اماکن عمومی در سطح وزارتخانه، محدودیت عزیمت به مأموریت‌های اداری داخل‌شهری، تعطیلی مراکز اقامتی در اختیار وزارتخانه، تعطیلی فعالیت‌های ورزشی تا اطلاع ثانوی و ... از دیگر اقدامات در این زمینه است».

«خانه‌ای در تاریکی» روی آنتن شبکه تماشا می‌رود

● «خانه‌ای در تاریکی» از چهارشنبه، ۱۰ اردیبهشت و مصادف با پنجم رمضان از شبکه تماشا پخش می‌شود. این سریال به تهیه‌کنندگی اسماعیل عفیفه حکایت دختری است به نام ماه‌تابان که در ایل بختیاری بزرگ شده است. او از سال‌ها پیش در پی مفقودشدن پدر و مرگ مادرش، نزد پدربزرگش که رئیس ایل بختیاری است زندگی می‌کند. عطاءالدوله، پدربزرگ مادری ماه‌تابان، پیکی را به دنبال او می‌فرستد تا به تهران برود. ماه‌تابان که همیشه آرزومند آگاه‌شدن از سرنوشت پدرش بود، این موقعیت را فرصت مناسبی می‌داند و با وجود مخالفت «حیدرخان» به تهران می‌رود، اما حضور او در خانه اشرافی «عطاءالدوله» به مذاق دیگر ساکنان خانه خوش نمی‌آید. حوادثی عجیب و باورنکردنی در انتظار ماه‌تابان است. اتفاقات این سریال در سال‌های حدود ۱۳۰۷ به وقوع می‌پیوندد. لادن مستوفی، محمدعلی کشاورز، مجید مظفری، محمود پاک‌نیت، ثریا قاسمی، فرهاد اصلانی، فخری خوروش، سیما تیرانداز، اسماعیل شنگله، جلیل فرجاد، محرم زینال‌زاده، آتش تقی‌پور و فریده سپاه‌منصور از جمله بازیگرانی هستند که در «خانه‌ای در تاریکی» به ایفای نقش پرداخته‌اند.